

เทศน์เช้า วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ ธรรมะเป็นสัจธรรมนะ เราว่าคนเราเกิดมามีกายกับใจๆ เวลามันทุกข์มัน
ยาก มันทุกข์ที่หัวใจทั้งนั้นนะ หัวใจนี้แบกรับภาระไว้มากมายมหาศาล ร่างกายนี้เพียงแต่กินอยู่
หลับนอนเพื่อให้หัวใจอยู่ในร่างกายนี้ เวลาใจออกจากร่าง ออกจากร่างไปนี่ตาย

เวลาคนตาย ร้องห่มร้องไห้ อู้ฮู! พิโรธพินกันนะ เวลาเกิดนี่ดีอกดีใจมาก แต่เป็นเรื่อง
ธรรมดา คนเกิด คนแก่ คนเจ็บ คนตาย มันต้องมีผังตรงข้าม ไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย

ถ้าไม่เกิด ไม่แก่ ไม่เจ็บ ไม่ตาย องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ครุบา
อาจารย์ของเราฝึกหัดประพาศปฏิบัติขึ้นมาถึงที่สุดแห่งทุกข์ ก็เลิกลายหมดเลย เหลือแต่วิหาร
ธรรมล้วนๆ นี่พระพุทธศาสนา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์

พระสงฆ์ๆ อริยสงฆ์ ใ้พวกเราเนี้ใ้สงฆ์สมมุติ สงฆ์สมมุติก็นับตามธรรมตามวินัย ตาม
กฎกติกา เนี้เป็นสมมุติทั้งนั้นนะ บวชมาแล้วเป็นพระๆ เป็นพระให้ฝึกหัดปฏิบัติ

วัด วัดเป็นโรงงานกำจัดขยะ รีไซเคิลขยะให้กลับมาใช้ได้

นี่ไง บวชมา เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ทำลายล้างขยะในใจ

ไ้ขยะๆ นะ ขยะนั้นนะ เห็นแต่ขยะลอยอยู่บนผิวน้ำ ไม่เห็นน้ำ

นี่ไง จอกไหนๆ แหวกจอกไหน แหวกจอกไหนเห็นอะไร

เห็นน้ำ น้ำคือน้ำใจ น้ำใจที่ตึ๋ม

แหวกขยะๆ แหวกจอกไหน

ไปวัดไปวาไปทำบุญทำกุศล สิ่งี่แสวงหามา วัตถุเป็นไทยทาน สิ่งี่ไทยทานด้วย น้ำพักน้ำแรง ด้วยความสุจริต ด้วยความเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนให้หัดทำทาน คือหัดเสียสละสิ่งี่เราหามา แล้วสิ่งี่มันเหลือใช้ หรือสิ่งี่จะเป็นประโยชน์กับเรา ทรัพย์สินเขาไว้ทำประโยชน์ ทรัพย์สินนะ แต่เวลาเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา บุญและบาป ทรัพย์สินพึ่งพามันไม่ได้หรอก

ทรัพย์สินนะ เราไม่พลัดพรากจากเขา เขาก็พลัดพรากจากเรา สิ่งี่นี้ต้องพลัดพรากกันอยู่ แล้ว พลัดพรากไปแล้ว ถ้าทรัพย์สินๆ ถ้าเราติด มาเกิดเป็นตุ๊กแก เป็นจิ้งจก สิ่งี่เผ้าทรัพย์สิน ต่างหาก

ทรัพย์สินมันควรเป็นประโยชน์กับหัวใจดวงนั้น แต่คนที่ไม่ให้อำนาจวาสนานะ ทรัพย์สิน เป็นโทษ เป็นความทุกข์ เป็นความแบกหามภาระ มันเป็นบาป

เป็นบุญนะ ทรัพย์สินเราใช้จ่ายใช้สอยนะ

มีคนมาหาเยอะมากนะ จะมาโอนที่ให้ อะไรให้

เราบอกว่า สภากาชาด

มีคนมาเสนอเลย ทรัพย์สินของเขา เขาอยากให้เป็นบุญเป็นกุศลของเขา เขามาขอให้เรา
รับ

สภากาชาด

ใครมาถวายเป็นภรรยา รถมั้

บอกว่า โรงพยาบาลเขาต้องการใช้ พระเรามีเท่า เดินที่ไหนก็ได้ ไม่จำเป็น

มีคนมาให้เยอะแยะ แล้วคนมาให้เขาบอกเลยนะ เขาไม่อยากจะให้ที่อื่น วัดที่อื่นไม่เหมือน
วัดหลวงพ่อ ถ้าวัดหลวงพ่อ ให้

ที่ของเขามันอยู่หน้าวัด แล้วเขาจะเอามาให้เรา เราไม่เอา

เขາบอกว่ ถ้าวัดนั้นเหมือนหลวงพ่อนะ หนูให้ไปแล้ว หนูอยากให้มากเลย แต่วัดนั้นไม่ให้

เขามาปรึกษา มาปรับทุกข์ทั้งนั้นนะ

นี่ไง ทรัพย์สิน มีไว้ทำไม มีไว้แบกหาม มีไว้ทุกข์ๆ ยากๆ

แต่ถ้าทรัพย์สินๆ เราทำเพื่อหัวใจดวงนี้ คนที่มีอำนาจวาสนานะ เราดูแลคุ้มครองเด็กน้อยผู้ที่ขาดแคลน ถ้าเราทำได้ ถ้าเราไม่มั่นใจ เรายังทำไม่ได้ อย่าเพิ่งทำ เพราะอะไร เพราะเสียใจภายหลังไม่ได้เลย

เห็นเขามาอย่างนั้นแล้ว เห็นไหม ที่ไหนมีศรัทธา ที่นั่นมีเหยื่อ ที่ไหนมีเหยื่อ ที่นั่นมีนักร้อง ไอ้พวกนักร้องเป็นอาชีพเลย

แต่ของเรามันไม่ใช่ เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เรามีอำนาจวาสนานะ วัดวาอาราม สิ่งที่เป็นที่พึ่งพิง เขาเอาไว้ฝึกหัดประพฤติปฏิบัติ เป็นโรงงานกำจัดขยะกิเลส ตัณหาความทะยานอยาก ไม่ใช่โรงงานที่สะสมเป็นสารพิษให้คนรอบข้าง โรงงานไปตั้งที่ไหน ถ้ามั่นเป็นพิษนะ ชาวบ้าน โอ้ย! เดือดร้อนไปหมดเลย

วัดที่เห็นแต่ผลประโยชน์ ชาวบ้านเขาก็เดือดร้อนกันไปหมดนะ เห็นแล้วมันบาดหูบาดตาใจ แต่วัดที่เขาไม่เอา เขาก็เกลียดนะ ไม่ร่วมมือกับเขาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ไง

ไม่ต้องการ ถ้าไม่ต้องการ มันอยู่ที่อำนาจวาสนาไง

เวลาครูบาอาจารย์เราไป หลวงตาพระมหาบัวไป เขาหามาได้หาได้สิบ เขาจะทำบุญกุศล สิ่งที่ดีที่สุดของเขา ไอ้โรงงานกำจัดขยะอยู่ติดอยู่ร้าน ถึงเวลาไปบิณฑบาตกับกระต๊อบห้องหอ

ท่านพูดถึงนะ พูดถึงน้ำใจของคน พูดถึงคนทุกข์คนจน เขามีน้ำใจ เขายิ่งใหญ่นัก คนที่เขาไม่มีศรัทธา เขาไม่สนใจเราเลย เราไม่มีประโยชน์กับใครทั้งสิ้น มันจะเป็นประโยชน์ในทรัพย์สินไหม จะเป็นประโยชน์กับใครไหม แต่ถ้าเป็นบุญเป็นบาปของเรา มันเกิดที่เรา

นิเวศธรรม ๕ กางกั้นกิเลส สงสัย ง่วงเหงาหาวนอน ไข่วิตกกังวล เห็นไหม กิเลส ทำความสงบไม่ได้หรอก นิเวศธรรมกางกั้นสมาธิ ถ้ากางกั้นสมาธิ ทำความสงบของใจเข้ามา ทำความสงบของใจไม่เป็น

พอทำความสงบของใจไม่เป็นก็ ศาสนาเป็นลูกตุ้มสังคม ศาสนาเป็นที่เอาเปรียบสังคม ศาสนาไม่ช่วยเจือจานใครเลย เพราะศาสนาเห็นแก่ได้

แต่ถ้าเขาทำความสงบของใจเขาเป็น ทำความสงบของใจ อ้อ! วัดที่เป็นโรงงานกำจัดขยะ คือกำจัดขยะในหัวใจของเขา ถ้าขยะในหัวใจของเขา จอกแค้นๆ ถ้าเขาแหวกออก จอกแค้นมันทำจนการคมนาคมใช้ไม่ได้ น้ำท่วมขึ้นมาเดือดร้อนกันไปหมด ถ้ากำจัดมันซะ มันก็เห็นน้ำ มันก็เป็นที่พึ่งที่อาศัย

ถ้าเราฝึกหัด เราปฏิบัติของเรา ถ้าจิตใจมันขึ้นบานไป ถ้ามันขึ้นบาน มันเป็นความสงบสุขเข้ามาใน ความสงบสุข เห็นไหม

พูดถึงว่า ลัทธิศาสนาได้ก็สอนสมาธิทั้งนั้นนะ ไข้วกฤษฎีชีไพรเขาก็ปฏิบัติมาทั้งนั้นนะ แต่มันไม่มีมรรคไม่มีผลไง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาตรัสรู้ธรรมใน ด้วยปัญญา ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา แต่ปัญญาต้องฉลาดทั้งทางโลกและทางธรรม

ทางโลกคือเราเอาตัวรอดให้ได้ อย่าไปแบกรับภาระ อย่าไปสะสม อย่าไปเอาสิ่งนั้นมาเป็นสมบัติของเรา ชื่อเสียงกิตติศัพท์กิตติคุณ หมูเด่งนะ เวลามันดัง ดังทั่วโลกเลย มันเป็นหมูเด่งนะ ไร้สาระมาก ไข้วกระแสดังคม ไข้วสิ่งที่เราไปติดมันนะ มันเป็นเรื่องไร้สาระ

ความเป็นสาระคือสติของเรา

วิถีชีวิตของฆราวาส เขาต้องทำมาหากินเพื่อชีวิตของเขา

วิถีของพระ เจริญบวชมาทำไม เจริญบวช บวชมาทำไม เจริญเป็นพระไฉ เป็นพระแล้ว แหม!
อยากจะไปช่วยสังคม อยากไปช่วยโลก ไปแบกรับภาระ เวลาเจริญอยู่โลก เจริญช่วยเขาหรือเปล่า
ไม่ได้บวช พ่อแม่ไม่เคยรู้ไม่เคยเห็น พอบวชเป็นพระขึ้นมาเนี่ย อู้ฮู! แหม! จะแสวงหา

ทำตัวให้ดี ให้เห็นแล้วมันชื่นตาชื่นใจ

ถ้าเห็นแล้วมันชื่นตาชื่นใจ แล้วจิตมันสงบขึ้นมาเนาะ เวลาโยมทุกข์ยาก เวลาไป
โรงพยาบาลไม่มีหมอนะ เราเดือดร้อนมาก

ไปวัดไปวา ใครจะแก้จิต ถ้าแก้จิตไม่ได้ ใครจะแก้

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านฝึกหัดปฏิบัติของท่าน “มา ผู้เฒ่าจะแก้วะ ผู้เฒ่าจะแก้วะ”

เจริญภาวนาเป็นไหม เจริญภาวนาเป็นกันหรือเปล่า เจริญทำความสงบของใจได้ไหม เจริญ
แหวกจอกแหนให้เห็นน้ำของเจริญก่อนสิ น้ำคือน้ำใจของตน น้ำคือสติปัญญา ความชุ่มชื่นในใจ
นั่น ถ้าความชุ่มชื่นในใจนั่น ที่ไหนมีน้ำ ที่นั่นมีชีวิต ที่ไหนใครหาความสงบระงับของใจได้ ใจ
ดวงนั้นมันจะฝึกหัดใช้ปัญญาขึ้นมาได้

แต่ที่เราจะช่วยสังคม เราจะแบกรับภาระ

เท่ากัน โยมก็เป็นแบบนี้แหละ พระก็เป็นแบบนี้แหละ มันเป็นเรื่องโลกียะ เป็นเรื่องโลก เป็น
เรื่องสมมุติบัญญัติ เป็นเรื่องธรรมชาติที่มันเป็นไปโดยสัจจะ โดยความเป็นจริง ด้วยเวรด้วย
กรรมของสัตว์

แต่ถ้าผู้มีบุญกุศลนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาออกบวช นางพิมพานอนอยู่
นั่น กับสามเณรรักษา ทั้งไฉนี้ ต้องทั้งนี้ไว้ก่อน ออกไปฝึกหัดคันคั่วอยู่ ๖ ปี ไม่รู้ไม่เห็นสิ่งใด
เวลาเสร็จแล้ว โอ้! ก็เลสมันไม่ได้อยู่ที่ร่างกายนี้แล้วละ เราทรมานมัน เราพยายามจะหาสัจ
ธรรมไม่เคยเจอสักที กลับมาฉันอาหารของนางสุชาดา

เวลาคืนนี้นั่งสมาธิแล้ว คืนนี้ปฏิบัติแล้ว ถ้าไม่บรรลุมรรค ให้มันตายไปเลย

ปฐมยาม มัชฌิมยาม ปัจฉิมยาม อาสวักขยญาณทำลายอวิชชา เห็นไหม ทำลาย
อวิชชา ทำลายพญามาร โรงงานกำจัดกิเลสไว้ อยู่โคนต้นไม้โพธิ์นั้น หัวใจนั้นทำให้มันสะอาด
บริสุทธิ์ขึ้นมาด้วยมรรค ๘

สัมมาสมาธิ สัมมาสมาธิเป็นหนึ่งในมรรค ๘ มันเป็นหนทาง มันเป็นพื้นฐาน เป็น
พื้นฐานให้จิตดวงนี้ใส

คนเกิดมามีกายกับใจๆ แล้วหัวใจมันอยู่ไหนล่ะ

สัมมาสมาธิคือตัวตน นั่นคือตัวจิต สัมมาสมาธิมันนะ ขณะที่มันสงบระงับเข้ามา มันจะ
มหัศจรรย์ขนาดนั้น

แล้วมันมีปัญญาหรือเปล่า มันได้ใช้ปัญญาหรือยัง

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาแห่งปัญญา ปัญญามันจะเกิดตรงนั้น ถ้าตรงนั้นทำได้จริง
พระพุทธรูปศาสนาจะเกิดที่นั่น

ที่นั่นคือที่ไหน

ที่นั่นคือที่จิต ที่นั่นคือจิตวิญญูญาณที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ จิตดวงใดมีอำนาจ
วาสนาทำความสงบเข้าถึงใจนั้น ยกขึ้นสูวิปัสสนาคือใช้ภาวนามยปัญญา ปัญญาที่แท้จริงไง

สมมุติสงสัยๆ ใจ สมมุติทั้งนั้นนะ อารมณ์ความรู้สึก อารมณ์ที่มันเกิดขึ้น อารมณ์
ทั้งนั้นนะ แล้วมันเป็นจริงขึ้นมาไหมล่ะ เพราะมันโดนมารมันหลอกใจ มารมันปลิ้นมันปล่อนใจ
ไหนว่ามันจะชำระล้างกิเลส มันจะกำจัดมารใจ ทำไมไปซุกอยู่ใต้เท้ามารล่ะ

ถ้ามีความเป็นจริงขึ้นมาละ ภาวนามยปัญญา ปัญญามหัศจรรย์ใจ

เวลาครูบาอาจารย์ที่ท่านฝึกหัดปฏิบัติของท่าน ท่านถึงต้องการที่ความสงบสงัดใจ

วัดเป็นที่ฝึกหัดประพฤติปฏิบัติ เป็นสัปปายะ เราไปวัดแล้วเราต้องเคารพสถานที่นั้น เรา
อย่าไปทำให้มันกระทบกระเทือนใครไ้ เวลาเสียงมันกระทบกระเทือน ทุกอย่างมัน
กระทบกระเทือนกันไปหมดนะ

ถ้ากระทบกระเทือน กระทบกระเทือนอะไร

กระทบกระเทือนหัวใจไง

แต่เราต้องการความปกติสุขของร่างกาย โอ้โฮ! ต้องมีความมหัศจรรย์ มหัศจรรย์พันลึก มหัศจรรย์ เห็นแล้วอึ้งเลย

มันต้องพังพินาศไปเป็นธรรมดา ไม่มีอะไรคงที่หรอก แต่หัวใจของคนดี มันไม่เคยพังพินาศ จิตไม่เคยตาย จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะทุกข์ยากขนาดไหน แบกหามกันไป ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์ตั้งอยู่ ทุกข์ดับไป แล้วก็เกิดซ้ำซ้อนอยู่อย่างนั้นนะ

แต่พอมันทำความสงบของใจได้ ทำความสงบของใจได้นี้ก็เป็นความมหัศจรรย์ พุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน เพิ่งตื่นจากกิเลสไป เพิ่งตื่นจากความหลับใหลไป แล้วถ้าจะฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา มันจะเกิดภาวนามยปัญญาตามข้อเท็จจริง

ใจดวงใดไม่มีมรรค ใจดวงนั้นไม่มีผล

ถ้ามันไม่มีมรรคมีผล มันไม่รู้จักหรอก แล้วมันพูดถึงมรรคผลไม่ถูกต้องหรอก แล้วมันเห็นผลไม่ได้ไง

แต่คนที่ปฏิบัติจริง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านเป็นตามจริง มันเป็นจริงในใจนั้น ทำไมจะพูดไม่ถูก ของมันเป็นจริงทำไมมันพูดไม่ได้

ไอ้ที่มันไม่เป็น แจ่วๆ เชียว

ที่ไหนมีศรัทธา ที่นั่นมีเหยื่อ

มันหาเหยื่อ หาเหยื่อป้อนกิเลสในใจของตัวเอง แล้วกิเลสมันก็อ้อยอิ่งนะ บังเงาว่าเป็นธรรมนะ แล้วก็ปลิ้นปล้อนอยู่อย่างนั้นนะ เราก็เป็นทาสมันไป

ฟังธรรมๆ ฟังเพื่อหัวใจดวงนี้ หัวใจดวงนี้ กาลามสูตร ห้ามเชื่อแม้แต่คนพูด อย่าเชื่อมันคนเหมือนกัน มีตลอดเสียง มีปากไว้พูดเหมือนกัน แต่มีธรรมหรือเปล่า แต่ถ้ามันเป็นธรรมนะ มันสะกิดใจ เอ๊ะ! เอ๊ะ! แล้วพยายามศึกษาของเรา แล้วพยายามค้นคว้าของเรา

ถ้าเราเห็นเงา เราเป็นโรคสิ่งใด เราเห็นกิเลสในใจของเรา มันจะเป็นบุญเป็นกุศลมากมาย
แค่เห็นกิเลสเท่านั้นนะ แค่เห็นหน้ามันเท่านั้นนะ แล้ววิธีกำจัดมันยังอีกเรื่องหนึ่งนะ

แต่ไม่เคยเห็นหน้ามัน เห็นไหม เวลาเขาเล่นโยน เขาใส่หัวโยน เห็นแต่หน้ายักษ์ ไม่เคย
เห็นหน้าตัวเอง ไม่เคยเห็นตัวตนของตัวเอง

ฝึกหัดปฏิบัติ เห็นตัวตนก็เก่งแล้ว

นี่พูดถึงวิธีการปฏิบัติ

ที่นี้ปฏิบัติมันทุกข์มันยากขึ้นมา ครูบาอาจารย์บอกปฏิบัติเรียบง่าย มันง่าย ๆ

ง่าย ๆ ก็นึกเอา ง่าย ๆ ก็ปล่อย

ง่าย ๆ ก็ต้องให้เป็นข้อเท็จจริง

ผู้ปฏิบัติง่ายรู้ง่ายเขาสร้างบุญกุศลมา นั่นก็บุญกุศลของเขา แต่มันถูกต้องชอบธรรมของ
เขา ใ้อเราจะง่าย ๆ ด้วยการละเมอเพื่อพัก ไม่ง่ายหรอก

ละเมอเพื่อพัก เล่นโยน ใส่หัวยักษ์ ยังเติมหัวหนุมานเข้าไปอีกด้วย เลยกลายเป็นหัวโยน
๓ ชั้น ๔ ชั้นนั่นนะ ไม่มีอะไรเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา

เราจะเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา พังธรรมเพื่อหัวใจดวงนี้ ไม่เชื่อใครทั้งสิ้น เชื่อผลของการ
ประพฤติปฏิบัติ

ตอนนี้เชื่อทุกข์ ทุกข์มันบีบคั้นใจ แต่ความสุขละ

ความสุขเรามีสติปัญญา ทุกข์ต้องดับไป ทุกข์เกิดขึ้น ทุกข์อยู่กับเราไม่ได้หรอก

คนเรานะ เวลาพลัดพรากจากของรัก ทุกข์เจียนตายนะ แต่สักพักหนึ่งเขาก็จะเบาบางลง
นั่นมันเป็นธรรมดา แต่แก้ไขอะไรไม่ได้หรอก เพราะอะไร เพราะมันมีเชื้ออยู่ มีข้อมูลอยู่ เดี่ยวมัน
คิดอีก ทุกข์ซ้ำซ้อน แต่ถ้าเป็นจริงขึ้นมาละ เราแก้ไขที่ต้นเหตุมันนะ

ใ้อมันเป็นสัญญา มันหมายถึงจิต ใครรับรู้สิ่งใด ยิ่งรักแล้วพลัดพราก ผังอยู่นั่นนะ

แต่ถ้ามันเป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มันเป็นเรื่องธรรมดา แม้แต่
เรายังต้องตายเลย แล้วใครจะอยู่ค่าฟ้า แต่มันเวอร์กรรมของสัตว์ วาระของคนแต่ละคน

แล้วเราขึ้นมา ชีวิตเกิดมาทำไม

จะสร้างคุณงามความดีของเรา เช่น วันนี้มาวัด มาทำไม

มาสร้างบุญสร้างกุศล รดน้ำพรวนดินหัวใจดวงนี้ให้มันสดชื่นขึ้นมา

ใจของเรา อตุตา หิ อตุตโน นาโก ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนนี้ไม่ให้ใครหลอก แล้วก็ไม่ให้
กิเลสตัวเองหลอกด้วย แล้วจะทำความจริงของเราขึ้นมา มันจะเป็นหน่อของพุทธะ ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้
เบิกบานท่ามกลางหัวใจของตน เอวัง